

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 60/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 60 din 6 septembrie 2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 7 septembrie 2006, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. La articolul 6, denumirea marginală și alineatele 1 și 4 vor avea următorul cuprins:

«Dreptul la apărare

Dreptul la apărare este garantat învinuitului, inculpatului și celorlalte părți în tot cursul procesului penal.

Orice parte are dreptul să fie asistată de avocat în tot cursul procesului penal.»”

2. La articolul I, după punctul 1 se introduc douăzeci și nouă de puncte noi, punctele 1¹ – 1²⁹, cu următorul cuprins:

„1¹. La articolul 48, alineatul 1, litera g) va avea următorul cuprins:

«g) există date certe din care rezultă o stare de dușmănie între el, soțul sau una dintre rudele sale până la gradul al patrulea inclusiv și una dintre părți, soțul sau rudele acestuia până la gradul al treilea inclusiv;»

1². Alineatul 2 al articolului 64 va avea următorul cuprins:

«Mijloacele de probă și probele obținute în mod ilegal, inclusiv prin încălcarea prezentului cod, nu pot fi folosite în procesul penal.»

1³. După alineatul 2 al articolului 64 se introduce un alineat nou, alineatul 3, cu următorul cuprins:

«Constatarea încălcării legii, inclusiv a prezentului cod în obținerea mijloacelor de probă, precum și nulitatea acestora, se face prin rezoluție de către procuror sau prin încheiere motivată de către instanță, la cererea părților sau din oficiu. Probele declarate nule vor fi sigilate și păstrate la sediul parchetului până la soluționarea cauzei sau, după caz, până la expirarea termenului de prescripție.»

1⁴. Alineatul 3 al articolului 67 va avea următorul cuprins:

«Admiterea sau respingerea cererii se face cu precizarea concretă a motivelor care determină dacă proba este sau nu este concludentă și utilă.»

1⁵. După alineatul 2 al articolului 68 se introduce un alineat nou, alineatul 3, cu următorul cuprins:

«Probele obținute cu încălcarea dispozițiilor alin. 1 și 2 sunt nule și nu pot fi folosite în procesul penal.»

1⁶. După articolul 68¹ se introduce un articol nou, articolul 68², cu următorul cuprins:

«Dreptul de a cere constatarea încălcării legalității în obținerea mijloacelor de probă și a nulității acestora

Art. 68². – În cursul procesului penal părțile pot cere procurorului sau instanței de judecată constatarea încălcării legalității în obținerea mijloacelor de probă și a nulității acestora.

Cererea va indica, în mod obligatoriu, articolele de lege încălcate în obținerea mijloacelor de probă, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.

Cererea efectuată cu încălcarea dispozițiilor alin. 2 va fi respinsă.

Admiterea cererii se face prin rezoluție de către procuror sau prin încheiere motivată de către instanță.

Admiterea sau respingerea cererii se face motivat, cu precizarea concretă a motivelor care stau la baza rezoluției sau încheierii.

Probele obținute ilegal vor fi declarate nule și vor fi sigilate și păstrate la sediul parchetului până la soluționarea cauzei sau, după caz, până la expirarea termenului de prescripție.»

1⁷. Alineatul 2 al articolului 72 se abrogă.

1⁸. După articolul 79 se introduce un articol nou, articolul 79¹, cu următorul cuprins:

«Art. 79¹. – Declarația martorului, față de care s-a dispus începerea urmăririi penale pentru fapte în legătură cu împrejurările asupra cărora a fost ascultat în această calitate, nu poate fi folosită ca mijloc de probă în procesul penal și va fi înlăturată de la dosarul cauzei de către organul de urmărire penală.»

1⁹. După alineatul 2 al articolului 80 se introduce un alineat nou, alineatul 3, cu următorul cuprins:

«Declarațiile obținute cu încălcarea dispozițiilor alin. 2 sunt nule și nu pot fi folosite în procesul penal.»

1¹⁰. Alineatul 1 al articolului 91¹ va avea următorul cuprins:

«Art. 91¹. – Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care

urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impun pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace și cercetarea ar fi mult întârziată.»

1¹¹. Alineatul 3 al articolului 91¹ va avea următorul cuprins:

«Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. În lipsa președintelui instanței autorizația se dă de către judecătorul desemnat de acesta.»

1¹². Alineatul 6 al articolului 91¹ va avea următorul cuprins:

«Înregistrarea convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă sau o asistă în proces este interzisă și nu poate fi folosită ca mijloc de probă.»

1¹³. Alineatul 9 al articolului 91¹ va avea următorul cuprins:

«Autorizarea interceptării și a înregistrării convorbirilor sau comunicărilor se face prin încheiere motivată, care va cuprinde: indiciile concrete și faptele care justifică măsura; motivele pentru care stabilirea situației de fapt sau identificarea ori localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace și cercetarea ar fi mult întârziată; persoana, mijlocul de comunicare sau locul supus supravegheerii; perioada pentru care sunt autorizate interceptarea și înregistrarea.»

1¹⁴. După alineatul 9 al articolului 91¹, se introduc trei alineate noi, alineatele 10-12, cu următorul cuprins:

«Cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, prevăzută la alin. 1, trebuie să fie însoțită, în mod obligatoriu, de o copie de pe rezoluția de începere a urmăririi penale dispusă în conformitate cu prevederile art. 228.

Autorizația de interceptare dată cu încălcarea prevederilor prezentului articol este nulă.

Interceptările și înregistrările efectuate în baza unei autorizații nule nu pot fi luate în considerare în cursul procesului penal.»

1¹⁵. Alineatul 2 al articolului 91² se abrogă.

1¹⁶. Alineatul 3 al articolului 91² se abrogă.

1¹⁷. Alineatul 5 al articolului 91² va avea următorul cuprins:

«Convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate pot fi folosite și în altă cauză penală, dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea unei alte infracțiuni, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 91¹ alin. 1 și 2.»

1¹⁸. Alineatul 4 al articolului 91³ va avea următorul cuprins:

«La prezentarea materialului de urmărire penală, procurorul este obligat să prezinte învinuitului sau inculpatului procesele-verbale în care sunt redată convorbirile sau comunicările efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare, și să asigure, la cerere, ascultarea acestora, de către învinuit sau inculpat.»

1¹⁹. Alineatul 2 al articolului 91⁶ va avea următorul cuprins:

«Înregistrările prevăzute în prezenta secțiune, efectuate cu încălcarea dispozițiilor art. 91¹-91⁵, sunt nule și nu pot fi folosite în procesul penal.»

1²⁰. Alineatul 1 al articolului 100 va avea următorul cuprins:

«Art. 100. - Când persoana căreia i s-a cerut să predea vreun obiect sau vreun înscris dintre cele arătate în art. 98 tăgăduiește existența sau deținerea acestora, se poate dispune efectuarea percheziției domiciliare, la domiciliul sau reședința acesteia. Dovada refuzului de a preda vreun obiect sau vreun înscris dintre cele arătate în art. 98 sau dovada tăgăduirii existenței sau deținerii acestuia se face în baza unui proces-verbal.»

1²¹. După alineatul 1 al articolului 100, se introduce un alineat nou, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

«Percheziția domiciliară mai poate fi dispusă, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, atunci când există indicii temeinice că efectuarea unei percheziții este necesară pentru descoperirea și strângerea probelor. Cererea va cuprinde, în mod

obligatoriu, precizarea concretă a indiciilor pe care aceasta se întemeiază.»

1²². Alineatul 3 al articolului 100 va avea următorul cuprins:

«Percheziția domiciliară poate fi dispusă numai de judecător, prin încheiere motivată, în cursul urmăririi penale, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, sau în cursul judecății. În cursul urmăririi penale, percheziția domiciliară se dispune de judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală.»

1²³. După alineatul 3 al articolului 100 se introduc două alineate noi, alineatele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:

«Cererea procurorului prevăzută la alin. 3 trebuie să cuprindă în mod obligatoriu:

- a) numele și prenumele persoanei la domiciliul sau reședința căreia se solicită percheziția;
- b) calitatea persoanei respective;
- c) domiciliul sau reședința la care se solicită efectuarea percheziției.

Cererea procurorului prevăzută la alin. 3 trebuie să fie însoțită de:

- a) o copie de pe rezoluția de începere a urmăririi penale dispusă în conformitate cu prevederile art. 228;
- b) o copie de pe procesul-verbal în care s-a consemnat refuzul predării vreunui obiect sau înscris dintre cele arătate în art. 98, sau tăgăduirea existenței sau deținerii acestuia.»

1²⁴. După alineatul 6 al articolului 100 se introduc două alineate noi, alineatele 7 și 8, cu următorul cuprins:

«Autorizația de percheziție dată cu încălcarea prevederilor prezentului articol este nulă.

Probele obținute în urma percheziției efectuate cu încălcarea prezentului articol sunt nule și nu se iau în considerare în procesul penal.»

1²⁵. După alineatul 3 al articolului 117 se introduce un alineat nou, alineatul 4, cu următorul cuprins:

«Efectuarea expertizei este obligatorie și în cazul în care a fost solicitată de către părți, cu scopul de a se stabili dacă mijloacele de probă au fost obținute în mod legal.»

1²⁶. Alineatul 2 al articolului 118 va avea următorul cuprins:

«Expertul este numit de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată, cu excepția expertizei prevăzute în art. 119 alin. 2. Numirea expertului se face prin tragere la sorți, în prezența apărătorului, de pe lista nominală întocmită și comunicată de către biroul local de expertize, cuprinzând persoanele autorizate potrivit legii, să efectueze expertize judiciare.»

1²⁷. Alineatul 4 al articolului 136 va avea următorul cuprins:

«Măsurile prevăzute în alin. 1 lit. b) și c) se pot lua de judecător, în cursul urmăririi penale, și de instanța de judecată, în cursul judecării.»

1²⁸. Alineatul 1 al articolului 137¹ va avea următorul cuprins:

«Art. 137¹. – Persoanei reținute sau arestate i se aduc de îndată la cunoștință, în limba pe care o înțelege:

- a) motivele reținerii sau ale arestării;
- b) învinuirea ce i se aduce;
- c) dreptul de a fi asistat de avocat;
- d) dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i-se atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa;
- e) dreptul de a anunța un membru de familie despre măsura luată. Încunoștințarea se consemnează într-un proces-verbal.»

1²⁹. Alineatul 2 al articolului 139 va avea următorul cuprins:

«Când măsura preventivă a fost luată cu încălcarea prevederilor legale sau nu mai există vreun temei care să justifice menținerea măsurii preventive, aceasta trebuie revocată din oficiu sau la cerere, dispunându-se, în cazul reținerii și arestării preventive, punerea în libertate a învinuitului sau inculpatului, dacă acesta nu este reținut sau arestat în altă cauză.»

3. La articolul I, după punctul 3, se introduc două puncte noi, punctele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:

„3¹. *Alineatul 1 al articolului 141 va avea următorul cuprins:*

«Art. 141. – Încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea, încetarea sau menținerea unei măsuri preventive ori prin care se constată încetarea de drept a arestării preventive, poate fi atacată separat, cu recurs, de procuror sau de inculpat. Termenul de recurs este de 24 de ore și curge de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.»

3². *Alineatul 1 al articolului 145 va avea următorul cuprins:*

«Art. 145. – Măsura obligării de a nu părăsi localitatea constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului de judecător, în cursul urmăririi penale, ori de instanța de judecată, în cursul judecății, de a nu părăsi localitatea în care locuiește, fără încuviințarea organului care a dispus această măsură. Măsura poate fi luată numai dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 alin. 1.»

4. La articolul I punctul 5, alineatul 1² al articolului 145 va avea următorul cuprins:

„Organul judiciar care a dispus măsura poate impune învinuitului sau inculpatului ca pe durata măsurii obligării de a nu părăsi localitatea să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite;

b) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de organul judiciar, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect;

c) să nu conducă nici un vehicul sau anumite vehicule stabilite;

d) să nu se afle în locuința persoanei vătămate;

e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”

5. La articolul I, punctul 6 va avea următorul cuprins:

„6. *Alineatele 2, 2¹, 2², 2³ și 3 ale articolului 145 vor avea următorul cuprins:*

«În cursul urmăririi penale, durata măsurii prevăzute în alin. 1 nu poate depăși 30 de zile, afară de cazul când ea este prelungită în

condițiile legii. Măsura obligării de a nu părăsi localitatea poate fi prelungită în cursul urmăririi penale, în caz de necesitate și numai motivat. Prelungirea se dispune de judecător, fiecare prelungire neputând să depășească 30 de zile. Dispozițiile art. 140² se aplică în mod corespunzător. Durata maximă a măsurii prevăzute în alin. 1 în cursul urmăririi penale este de un an. În mod excepțional, când pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea de 10 ani ori mai mare, durata maximă a obligării de a nu părăsi localitatea este de 2 ani.

Copia încheierii judecătorului ori a instanței de judecată se comunică, în aceeași zi, învinutului sau inculpatului, secției de poliție în a cărei rază teritorială locuiește acesta, jandarmeriei, poliției comunitare, organelor competente să elibereze pașaportul și cartea de identitate, organelor de frontieră, precum și altor instituții, în vederea asigurării respectării obligațiilor care le revin. Organele în drept refuză eliberarea pașaportului sau, după caz, ridică provizoriu pașaportul pe durata măsurii.

În cuprinsul încheierii sunt menționate expres obligațiile pe care învinutul sau inculpatul trebuie să le respecte și se atrage atenția acestuia că, în caz de încălcare cu rea-credință a măsurii sau a obligațiilor care îi revin, se va lua față de acesta măsura arestării preventive.

Dacă pe durata obligării de a nu părăsi localitatea au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie înlocuirea sau încetarea celor existente, instanța, din oficiu, sau la cererea procurorului dispune aceasta prin încheiere motivată. Dispozițiile alin. 2¹ și 2² se aplică în mod corespunzător.

În caz de încălcare cu rea-credință a măsurii aplicate sau a obligațiilor, măsura obligării de a nu părăsi localitatea va fi înlocuită cu măsura arestării preventive, în condițiile prevăzute de lege. Organul de poliție desemnat de organul judiciar care a dispus măsura, verifică periodic respectarea măsurii și a obligațiilor de către învinuit sau inculpat, iar în cazul în care constată încălcări ale acestora, sesizează de îndată procurorul, în cursul urmăririi penale, sau instanța, în cursul judecății.»

6. La articolul I, după punctul 6, se introduc trei puncte noi, punctele 6¹-6³, cu următorul cuprins:

„6¹. *Alineatul 1 al articolului 145¹ va avea următorul cuprins:*

«Art. 145¹. – Măsura obligării de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă învinuitului sau inculpatului de judecător, în cursul urmăririi penale, ori de instanța de judecată, în cursul judecății, de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură.»

6². *Alineatul 1 al articolului 146 va avea următorul cuprins:*

«Art. 146. – Dacă sunt întrunite condițiile prevăzute în art. 143 și există vreunul dintre cazurile prevăzute în art. 148, procurorul, din oficiu sau la sesizarea organului de cercetare penală, când consideră că arestarea învinuitului este necesară în interesul urmăririi penale, numai după ascultarea acestuia în prezența apărătorului, întocmește propunerea de luare a măsurii arestării preventive a învinuitului, cu indicarea concretă a motivelor care stau la baza formulării acesteia.»

6³. *După alineatul 7 al articolului 146, se introduce un alineat nou, alineatul 7¹, cu următorul cuprins:*

«Soluționarea propunerii de arestare preventivă se face începând cu verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 143 și dacă există vreunul dintre cazurile prevăzute la art. 148, pornind de la motivele concrete indicate în propunerea procurorului.»

7. La articolul I, după punctul 7, se introduc cinci puncte noi, punctele 7¹-7⁵, cu următorul cuprins:

„7¹. *Alineatul 12 al articolului 149¹ va avea următorul cuprins:*

«Dispozițiile art. 146 alin. 7¹, 10 și 11¹ și ale art. 152 alin. 1 se aplică în mod corespunzător.»

7². *Alineatul 1 al articolului 156 va avea următorul cuprins:*

«Art. 156. – Prelungirea duratei arestării preventive prevăzute în art. 155 se dispune pe baza propunerii procurorului care, după caz, efectuează sau supraveghează urmărirea penală, cu indicarea concretă a motivelor care stau la baza formulării acesteia.»

7³. După alineatul 5 al articolului 159, se introduce un alineat nou, alineatul 5¹, cu următorul cuprins:

«Soluționarea propunerii de prelungire a arestării se face începând cu verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 143 și dacă există vreunul din cazurile prevăzute la art. 148, pornind de la motivele concrete indicate în propunerea procurorului.»

7⁴. Alineatul 8 al articolului 159 va avea următorul cuprins:

«Încheierea prin care s-a hotărât asupra prelungirii arestării poate fi atacată cu recurs de procuror sau de inculpat în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, sau de la comunicare, pentru cei lipsă. Recursul împotriva încheierii prin care s-a respins propunerea de prelungire a arestării preventive se soluționează înainte de expirarea duratei arestării preventive dispuse anterior încheierii atacate.»

7⁵. Alineatul 2 al articolului 160^b va avea următorul cuprins:

«Dacă instanța constată că arestarea preventivă este nelegală sau că temeiurile care au determinat arestarea preventivă au încetat sau nu există temeiuri noi care să justifice privarea de libertate, dispune, prin încheiere motivată, revocarea arestării preventive și punerea de îndată în libertate a inculpatului, dacă nu este reținut sau arestat în altă cauză.»

8. La articolul I, punctul 8 va avea următorul cuprins:

„8. Alineatele 2 și 3 ale articolului 160² vor avea următorul cuprins:

«Liberarea provizorie sub control judiciar se acordă în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) nu există date din care rezultă necesitatea de a-l împiedica pe învinuit sau inculpat să săvârșească alte infracțiuni.

b) nu există date din care rezultă că învinuitul sau inculpatul va încerca să zădărnicească aflarea adevărului prin influențarea unor părți, martori sau experți, prin alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte.

Pe timpul liberării provizorii învinuitul sau inculpatul este obligat să respecte următoarele obligații:

a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de instanță;

b) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este chemat;

c) să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;

d) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței care a dispus măsura;

e) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.»”

9. La articolul I punctul 9, alineatul 3¹ al articolului 160² va avea următorul cuprins:

„Instanța de judecată care a dispus măsura poate impune învinutului sau inculpatului ca pe timpul liberării provizorii să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite;

b) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de instanță, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect;

c) să nu conducă niciun vehicul sau anumite vehicule stabilite;

d) să nu se afle în locuința persoanei vătămate;

e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”

10. La articolul I, după punctul 9, se introduce un punct nou, punctul 9¹, cu următorul cuprins:

„9¹. Alineatul 1 al articolului 160⁴ va avea următorul cuprins:

«Art. 160⁴. – Liberarea provizorie pe cauțiune se acordă de instanța de judecată, atât în cursul urmăririi penale, cât și al judecății, la cerere, când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții :

a) în cazul infracțiunilor săvârșite din culpă, precum și în cazul infracțiunilor intenționate pentru care legea prevede pedeapsa închisorii ce nu depășește 18 ani, cu excepția infracțiunilor săvârșite cu violență;

b) s-a depus dovada de consemnare a cauțiunii;

c) nu există date din care să rezulte necesitatea de a-l împiedica pe învinuit sau inculpat să săvârșească alte infracțiuni sau că acesta va încerca să zădărnicească aflarea adevărului, prin influențarea unor părți,

martori sau experți, alterarea ori distrugerea mijloacelor de probă sau prin alte asemenea fapte.»”

11. La articolul I, după punctul 10, se introduce un punct nou, punctul 10¹, cu următorul cuprins:

„10¹. Alineatul 5 al articolului 160⁵ va avea următorul cuprins:

«Cauțiunea nu se restituie, în cazul prevăzut la lit. e) dacă persoana condamnată se sustrage de la executarea pedepsei sau în cazul în care liberarea provizorie s-a revocat potrivit dispozițiilor art. 160¹⁰ alin. 1 lit. b). Cauțiunea se face venit la bugetul de stat, la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.»”

12. La articolul I, după punctul 11, se introduc zece puncte noi, punctele 11¹ -11¹⁰, cu următorul cuprins:

„11¹. Alineatul 4¹ al articolului 171 va avea următorul cuprins:

«Când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales nu se prezintă nejustificat la data stabilită pentru efectuarea unui act de urmărire penală sau la termenul de judecată fixat și nici nu asigură substituirea, pleacă sau refuză să efectueze apărarea, organul judiciar ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordându-i timpul necesar pentru pregătirea apărării care nu poate fi mai mic de 24 de ore. În cursul judecății, după începerea dezbaterilor, când asistența juridică este obligatorie, dacă apărătorul ales lipsește, nejustificat, la termenul de judecată și nu asigură substituirea, instanța ia măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu care să-l înlocuiască, acordând un termen de minimum 3 zile pentru pregătirea apărării.»

11². Alineatul 1 al articolului 172 va avea următorul cuprins:

«Art. 172. – În cursul urmăririi penale, apărătorul învinuitului sau inculpatului are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, poate formula cereri și depune memorii. Lipsa apărătorului nu împiedică efectuarea actului de urmărire penală, dacă există dovada că apărătorul a fost încunoștințat de data și ora efectuării actului. Încunoștințarea se face prin notificare telefonică, fax, internet sau prin alte asemenea mijloace, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.»

11³. După alineatul 4 al articolului 172 se introduce un alineat nou, alineatul 4¹, cu următorul cuprins:

«Luarea de contact cu apărătorul nu poate fi interzisă la prelungirea duratei arestării de către instanța de judecată, iar la prezentarea materialului de urmărire penală aceasta este obligatorie.»

11⁴. După alineatul 8 al articolului 172, se introduce un alineat nou, alineatul 9, cu următorul cuprins:

«Discuțiile dintre învinuit sau inculpat și apărătorul acestuia sunt confidențiale.»

11⁵. Alineatul 1 al articolului 173 va avea următorul cuprins:

«Art. 173. – Apărătorul părții vătămate, al părții civile și al părții responsabile civilmente are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de urmărire penală, poate formula cereri și depune memorii.»

11⁶. După alineatul 3 al articolului 173, se introduc două alineate noi, alineatele 4 și 5, cu următorul cuprins:

«În cursul urmăririi penale și al judecării infracțiunilor privitoare la violența în familie, astfel cum aceasta este definită de Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, cu modificările și completările ulterioare, asistența juridică a părții vătămate este obligatorie.

Dacă partea vătămată nu și-a ales un apărător, se iau măsuri pentru desemnarea unui apărător din oficiu, al cărui mandat încetează odată cu prezentarea apărătorului ales.»

11⁷. La articolul 176, alineatul 1, litera g) va avea următorul cuprins:

«g) că partea citată poate, în vederea exercitării dreptului la apărare, să consulte dosarul.»

11⁸. Alineatul 2 al articolului 197 va avea următorul cuprins:

«Dispozițiile relative la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea și înregistrarea cu mijloace tehnice audio a ședinței de judecată sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. De asemenea, sunt prevăzute sub sancțiunea nulității și dispozițiile relative la participarea procurorului, prezența învinuitului sau a inculpatului și asistența juridică

asigurată acestora de către apărător în condițiile prevăzute de art.171 și 172, când sunt obligatorii, potrivit legii, precum și la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.»

11⁹. După alineatul 3 al articolului 197, se introduce un alineat nou, alineatul 3¹, cu următorul cuprins:

«Nulitățile prevăzute în mod expres în prezentul cod, altele decât cele menționate în prezentul articol, nu pot fi înlăturate în niciun mod. Ele pot fi invocate în orice stare a procesului și se iau în considerare chiar din oficiu.»

11¹⁰. Alineatul 4 al articolului 197 va avea următorul cuprins:

«Încălcarea oricărei alte dispoziții legale decât cele prevăzute la alin. 2 și 3¹ atrage nulitatea actului în condițiile alin. 1, numai dacă a fost invocată în cursul efectuării actului, când partea este prezentă sau la primul termen de judecată cu procedura completă, când partea a lipsit la efectuarea actului. Instanța ia în considerare din oficiu încălcările, în orice stare a procesului, dacă anularea actului este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.»

13. La articolul I punctul 12, alineatul 3 al articolului 201 va avea următorul cuprins:

„Ca organe de cercetare ale poliției judiciare funcționează lucrători specializați din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, desemnați nominal de ministrul internelor și reformei administrative, cu avizul conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și își desfășoară activitatea sub autoritatea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Retragerea avizului conform al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce la încetarea calității de lucrător în cadrul poliției judiciare. Când legea specială prevede o procedură diferită de desemnare și funcționare a organelor de poliție judiciară se aplică dispozițiile legii speciale.”

14. La articolul I, după punctul 12, se introduce un punct nou, punctul 12¹, cu următorul cuprins:

„12¹. După alineatul 3 al articolului 201, se introduce un alineat nou, alineatul 4, cu următorul cuprins:

«Acordarea sau retragerea avizului conform în condițiile alin. 3 se face numai după consultarea pachetului care va controla sau controlează activitatea judiciară a lucrătorului de poliție.»»

15. La articolul I, după punctul 15, se introduc două puncte noi, punctele 15¹ și 15², cu următorul cuprins:

„15¹. După alineatul 4² al articolului 209 se introduce un alineat nou, alineatul 4³, cu următorul cuprins:

«Atunci când urmărirea penală este efectuată de procuror, rechizitoriul este supus confirmării prim procurorului parchetului, iar când urmărirea este făcută de acesta, confirmarea se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este supus confirmării procurorului șef de secție, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, confirmarea se face de către procurorul general al acestui parchet.»»

15². După alineatul 1 al articolului 214 se introduce un alineat nou, alineatul 1¹, cu următorul cuprins:

«Dispozițiile alin. 4 și 5 ale art. 224 se aplică în mod corespunzător.»»

16. La articolul I, după punctul 16, se introduc patru puncte noi, punctele 16¹ – 16⁴ cu următorul cuprins:

„16¹. La articolul 224, alineatul 1 va avea următorul cuprins:

«Art. 224. – În vederea începerii urmăririi penale, organul de urmărire penală poate efectua acte premergătoare numai cu respectarea și aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor referitoare la probele și mijloacele de probă, precum și la acte procesuale și procedurale comune prevăzute în Titlul III, respectiv Titlul V din Partea generală, sub sancțiunea nulității.»»

16². După alineatul 3 al articolului 224 se introduc două alineate noi, alineatele 4 și 5, cu următorul cuprins:

«Organele de urmărire penală au obligația să-l încunoștințeze pe făptuitor, înainte de a i se lua prima declarație, despre dreptul de a fi asistat de avocat, atrăgându-i-se atenția că ceea ce declară poate fi folosit împotriva sa, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de ascultare.

Rudele apropiate ale făptuitorului nu sunt obligate să depună ca martori. Dispozițiile art. 80 alin. 2 se aplică în mod corespunzător.»

16³. După articolul 260, se introduce un articol nou, articolul 260¹, cu următorul cuprins:

«Art. 260¹. – Durata maximă a urmăririi penale este, de regulă, de 6 luni.

Când pentru faptele în legătură cu care se efectuează urmărirea penală, pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 15 ani, durata urmăririi penale nu poate depăși un an.

În mod excepțional, când în cauză este nevoie de administrarea unor probe constând în expertiză sau constatarea tehnico-științifică, durata urmăririi penale poate fi prelungită cu câte 6 luni de instanța căreia i-ar reveni competența de judecare a cauzei.

Termenele de mai sus se prelungesc cu o perioadă egală cu cea în care învinuitul sau inculpatul se sustrage de la urmărirea penală. Dacă, din motive temeinice, urmărirea penală nu poate fi finalizată în termenele de mai sus, acestea pot fi prelungite cu câte 6 luni de către instanța de judecată, prin încheiere motivată.

Dacă instanța constată că nu sunt motive de prelungire, respinge cererea și dispune încetarea urmăririi penale.»

16⁴. Alineatul 3 al articolului 263 va avea următorul cuprins:

«Rechizitoriul procurorului trebuie să cuprindă întotdeauna date suplimentare privitoare la:

- a) mijloacele materiale de probă și măsurile luate referitor la ele în cursul cercetării penale, precum și locul unde se află;
- b) măsurile asigurătorii privind reparațiile civile sau executarea pedepsei amenzii, luate în cursul cercetării penale;
- c) cheltuielile judiciare.

Datele prevăzute la lit. a) vor fi trecute în tabele speciale, incluse în rechizitoriu, conform modelelor prevăzute în Anexele nr. 1-3, care fac parte integrantă din prezentul cod.»

17. La articolul I, după punctul 18, se introduc cinci puncte noi, punctele 18¹ – 18⁵ cu următorul cuprins:

„18¹. Articolul 337 va avea următorul cuprins:

«Extinderea procesului penal cu privire la alte persoane

Art. 337. – În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul sau părțile pot cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.»

18². Articolul 356 va avea următorul cuprins:

«Conținutul expunerii

Art. 356. – Expunerea trebuie să cuprindă:

- a) datele privind identitatea părților;
- b) descrierea faptei ce face obiectul învinuirii, cu arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită, precum și încadrarea juridică dată acesteia prin actul de sesizare;
- c) mijloacele materiale de probă, măsurile luate referitor la ele în cursul procesului penal și locul unde se află, care vor fi trecute în tabele speciale, ce fac parte din cuprinsul hotărârii, conform modelelor prevăzute în Anexele nr. 1-4, care fac parte integrantă din prezentul cod;
- d) analiza probelor care au servit ca temelie pentru soluționarea laturii penale a cauzei;
- e) analiza probelor care au fost înlăturate și care potrivit art.64 alin. 2 nu pot fi folosite în procesul penal;

f) motivarea soluției cu privire la latura civilă a cauzei, precum și analiza oricăror elemente de fapt pe care se sprijină soluția dată în cauză;

g) arătarea temeiurilor de drept care justifică soluțiile date în cauză.

În caz de condamnare, expunerea trebuie să mai cuprindă:

a) fapta sau fiecare faptă reținută de instanță în sarcina inculpatului;

b) forma și gradul de vinovăție;

c) circumstanțele agravante sau atenuante;

d) starea de recidivă;

e) timpul ce se deduce din pedeapsa pronunțată și actele din care rezultă durata acesteia.

Dacă instanța reține în sarcina inculpatului numai o parte din faptele ce formează obiectul învinuirii, se va arata în hotărâre pentru care anume fapte s-a pronunțat condamnarea și pentru care încetarea procesului penal sau achitarea.»

18³. La articolul 385⁹, punctul 6 al alineatului 1 va avea următorul cuprins:

«6. urmărirea penală sau judecata a avut loc fără ca asistența juridică să fie asigurată cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 171 și 172, atunci când asistența juridică era obligatorie;»

18⁴. La articolul 385⁹, după punctul 10 al alineatului 1 se introduce un punct nou, punctul 10¹, cu următorul cuprins:

«10¹. instanța a respins în mod greșit sau nemotivat o probă concludentă și utilă, sau dacă a luat în considerare mijloace de probă obținute în mod ilegal;»

18⁵. La articolul 385⁹, după punctul 17¹ se introduce un punct nou, punctul 17², cu următorul cuprins:

«17². când hotărârea este contrară legii sau când prin hotărâre s-a făcut o greșită aplicare a legii;»”

18. La articolul I, punctul 23, articolul 453¹ va avea următorul cuprins:

**«Obligațiile
condamnatului în
cazul amânării
executării**

Art. 453¹. – Pe durata amânării executării pedepsei, condamnatul va respecta următoarele obligații:

a) să nu depășească limita teritorială fixată decât în condițiile stabilite de instanță;

b) să se prezinte la instanță ori de câte ori este chemat sau la organul de poliție desemnat cu supravegherea de instanță, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat;

c) să nu își schimbe locuința fără încuviințarea instanței care a dispus amânarea;

d) să nu dețină, să nu folosească și să nu poarte nici o categorie de arme.

Pe durata amânării executării pedepsei, instanța poate impune condamnatului să respecte una sau mai multe dintre următoarele obligații:

a) să nu se deplaseze la anumite spectacole sportive ori culturale sau în orice alte locuri stabilite de instanță;

b) să nu se apropie de persoana vătămată, membrii familiei acesteia, persoana împreună cu care a comis fapta, martori, experți ori alte persoane, stabilite de instanță, și să nu comunice cu acestea direct sau indirect;

c) să nu conducă niciun vehicul sau anumite vehicule stabilite;

d) să nu se afle în locuința persoanei vătămate;

e) să nu exercite profesia, meseria sau să nu desfășoare activitatea în exercitarea căreia a săvârșit fapta.»”

19. La articolul I, punctul 29, alineatul 1 al articolului 493² va avea următorul cuprins:

„Art. 493². – Ordinul de dare în urmărire se pune în executare de îndată de către structurile competente ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative, care vor desfășura, la nivel național, activități de identificare, căutare, localizare și prindere a persoanei urmărite.”

20. La articolul I, punctul 29, alineatele 1, 5, 7 și 8 ale articolului 493⁴ vor avea următorul cuprins:

„Art. 493⁴. – Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare în procedura urmăririi se dispun, la propunerea procurorului care supraveghează activitatea organelor de poliție care efectuează urmărirea persoanei dată în urmărire, dacă instanța apreciază că identificarea, căutarea, localizarea și prinderea persoanelor date în urmărire nu pot fi făcute prin alte mijloace și ar fi mult întârziată.

Persoanele autorizate să efectueze interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.

În termen de 48 de ore de la expirarea termenului prevăzut în alin. 6, procurorul prezintă ordonanța, împreună cu suportul pe care sunt fixate interceptările și înregistrările efectuate și un proces-verbal de redare rezumativă a convorbirilor, judecătorului în vederea confirmării. Judecătorul se pronunță asupra legalității și temeiniciei ordonanței în cel mult 24 de ore, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu. În cazul în care ordonanța este confirmată iar procurorul a solicitat prelungirea autorizării, judecătorul va dispune autorizarea pe mai departe a interceptării și înregistrării, în condițiile alin.4. Dacă președintele instanței sau judecătorul desemnat de acesta nu confirmă ordonanța procurorului, va dispune încetarea de îndată a interceptărilor și înregistrărilor, iar cele efectuate vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, încheindu-se în acest sens un proces-verbal care se comunică în copie judecătorului.

Convorbirile sau comunicările interceptate și înregistrate care nu contribuie la identificarea, localizarea sau prinderea persoanei date în urmărire se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat, cu asigurarea confidențialității, și pot fi transmise pentru

consultare procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală ori judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei, la solicitarea acestora. După finalizarea cauzei, acestea vor fi șterse sau, după caz, distruse de către procuror, cu acordul persoanei a cărei convorbire a fost interceptată accidental, încheindu-se în acest sens un proces-verbal.”

21. La articolul I, după punctul 29 se introduc două puncte noi, punctele 30 și 31, cu următorul cuprins:

„30. Articolul 501 va avea următorul cuprins:

«Recursul

Art. 501. – Hotărârea prin care instanța rezolvă cererea de reabilitare este supusă recursului.»

31. După articolul 524 se introduc Anexele nr. 1-4, cu următorul cuprins:

PROBE ADMISE ÎN DEFAVOAREA INCULPATULUI

Nr. crt.	Mijlocul de probă	Locul unde se află	Descrierea probei și conținutului acesteia

PROBE ADMISE ÎN FAVOAREA INCULPATULUI

Nr. crt.	Mijlocul de probă	Locul unde se află	Descrierea probei și conținutului acesteia

PROBE DECLARATE NULE

Nr. crt.	Mijlocul de probă	Locul unde se află	Motivul concret pentru care proba a fost declarată nulă

PROBE RESPINSE CA NECONCLUDENTE ȘI NEUTILE

Nr. crt.	Mijlocul de probă	Locul unde se află	Descrierea probei și conținutului acesteia	Motivul concret pentru care proba a fost declarată neconcludentă și neutilă

»”

22. Articolul III se abrogă.

23. Articolul IV va avea următorul cuprins:

„Art. IV. – Legea nr. 15/1968 - Codul penal al României, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 16 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

„1. Alineatul 5 al articolului 35 va avea următorul cuprins:

«Dacă s-au luat mai multe măsuri de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, dar pe durate diferite, se aplică o singură dată măsura de siguranță cu durata cea mai lungă. În cazul măsurilor de siguranță de aceeași natură și cu același conținut, luate potrivit art.118, acestea se cumulează.»

2. Articolul 146 va avea următorul cuprins:

«Consecințe deosebit de grave

Art. 146. – Prin *consecințe deosebit de grave* se înțelege o pagubă materială mai mare de 30.000.000 lei sau o perturbare deosebit de gravă a activității, cauzată unei autorități publice sau oricăreia dintre unitățile la care se referă art. 145, ori altei persoane juridice sau fizice.»

3. Alineatul 2 al articolului 195 va avea următorul cuprins:

«Cu aceeași pedeapsă se sancționează sustragerea, distrugerea sau reținerea unei corespondențe, precum și divulgarea conținutului acesteia, chiar atunci când a fost trimisă deschisă sau a fost deschisă din greșeală, ori divulgarea conținutului unei convorbiri sau comunicări interceptate, sau înregistrate audio ori video, fără drept, chiar în cazul în care făptuitorul a luat cunoștință de acesta din greșeală sau din întâmplare.»

4. După alineatul 2 al articolului 195 se introduce un alineat nou, alineatul 2¹, cu următorul cuprins:

«Dacă faptele prevăzute la alin. 1 și 2 au fost săvârșite de către o persoană în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu depășirea limitelor acestora, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.»

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Bogdan Olteanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București,
Nr.